

Mladá veda

Young Science

Mladá veda

Young Science

MEDZINÁRODNÝ VEDECKÝ ČASOPIS MLADÁ VEDA / YOUNG SCIENCE

Číslo 4, ročník 9., vydané v decembri 2021

ISSN 1339-3189

Kontakt: info@mladaveda.sk, tel.: +421 908 546 716, www.mladaveda.sk

Fotografia na obálke: Brhlík obyčajný / Sitta europaea. © Branislav A. Švorc, foto.branisko.at

REDAKČNÁ RADA

doc. Ing. Peter Adamišín, PhD. (Katedra environmentálneho manažmentu, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Dr. Pavel Chromý, PhD. (Katedra sociálnej geografie a regionálneho rozvoje, Univerzita Karlova, Praha)

prof. Dr. Paul Robert Magocsi (Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto; Royal Society of Canada)

Ing. Lucia Mikušová, PhD. (Ústav biochémie, výživy a ochrany zdravia, Slovenská technická univerzita, Bratislava)

doc. Ing. Peter Skok, CSc. (Ekomos s. r. o., Prešov)

prof. Ing. Róbert Štefko, Ph.D. (Katedra marketingu a medzinárodného obchodu, Prešovská univerzita, Prešov)

prof. PhDr. Peter Švorc, CSc., predseda (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

doc. Ing. Petr Tománek, CSc. (Katedra verejnej ekonomiky, Vysoká škola báňská - Technická univerzita, Ostrava)

REDAKCIA

Mgr. Branislav A. Švorc, PhD., šéfredaktor (Vydavateľstvo UNIVERSUM, Prešov)

PhDr. Magdaléna Keresztesová, PhD. (Fakulta stredoeurópskych štúdií UKF, Nitra)

Mgr. Martin Hajduk, PhD. (Inštitút histórie, Prešovská univerzita, Prešov)

RNDr. Richard Nikischer, Ph.D. (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha)

PhDr. Veronika Trstianska, PhD. (Ústav stredoeurópskych jazykov a kultúr FSŠ UKF, Nitra)

Mgr. Veronika Zuskáčová (Geografický ústav, Masarykova univerzita, Brno)

VYDAVATEĽ

Vydavateľstvo UNIVERSUM, spol. s r. o.

www.universum-eu.sk

Javorinská 26, 080 01 Prešov

Slovenská republika

© Mladá veda / Young Science. Akékoľvek šírenie a rozmnožovanie textu, fotografií, údajov a iných informácií je možné len s písomným povolením redakcie.

SMART GOVERNMENT, SMART ADMINISTRATION A E-GOVERNMENT V ČESKÉ REPUBLICE

SMART GOVERNMENT, SMART ADMINISTRATION AND E-GOVERNMENT
IN THE CZECH REPUBLIC

František Stellner, Marek Vokoun, Radek Soběhart ¹

František Stellner působí jako senior výzkumník v projektu Fakulty sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a jako profesor na Ústavu světových dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Specializuje se na novověké a nejnovější politické a hospodářské dějiny střední a východní Evropy. Zabývá se především výzkumem německých a ruských dějin 18.-20. století se zaměřením na politické, mezinárodněpolitické, sociální a hospodářské dějiny. Dlouhodobě se věnuje metodice odborné práce. Podílí se též na výzkumu vývoje Smart City, trhu práce a managementu ve 20. století.

Marek Vokoun působí jako odborný asistent na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Specializuje se na smart city, hospodářskou politiku, informatiku v podnikání, především na analýzu inovačních aktivit, konkurenceschopnosti a trhu práce. Zároveň spolupracuje na výzkumu hospodářských a sociálních dějin.

Radek Soběhart působí jako odborný asistent na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Specializuje se na novověké a nejnovější politické a hospodářské dějiny a na hospodářskou politiku, hospodářskou regulaci a smart city. Primárně se věnuje výzkumu dějin Střední Evropy v 19.-20. století se zaměřením na politické, mezinárodněpolitické, sociální a hospodářské dějiny.

František Stellner works at the Faculty of Social and Economic Studies, Jan Evangelista Purkyně University, and as a professor at the Institute of World History at the Faculty of Arts at the Charles University in Prague. He is an expert in modern and current political and economic history of Central and Eastern Europe. He primarily inquiries into researching German and Russian history of the 18th-20th centuries, focusing on political, international political, social, and economic history. For a long time, he has been pursuing technical thesis methodology. He partakes in researching the development of Smart Cities, labor markets, and management over the course of the 20th century.

Marek Vokoun works as an expert assistant at the Faculty of Social and Economic Studies, Jan Evangelista Purkyně University. He is an expert in Smart Cities, economic policies,

---

¹ Adresa pracoviště: Prof. PhDr. František Stellner, Ph.D., Ing. Marek Vokoun, Ph.D., PhDr. Radek Soběhart, Ph.D., Fakulta sociálně ekonomická Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Pasteurova 1, 400 96 Ústí nad Labem

E-mail: fstellner@gmail.com, marekvokoun@email.cz, radeksob@yahoo.com

information science in business, and primarily focuses on analyzing innovation activities, competitiveness, and labor markets. He also contributes to researching economic and social history.

Radek Soběhart works as an expert assistant at Department of Social and Economic Studies at the Jan Evangelista Purkyně University in Ústí nad Labem. He is an expert in modern and current political and economic history as well as economic policy, regulations, and Smart Cities. Primarily, he researches the history of Central Europe during the 19th and 20th centuries and focuses on political, international political, social, and economic history.

Abstract

The study was conducted using scientometric and bibliometric methods, methods of content analysis with descriptive-analytical approach and analysis of documents of official provenance of the Czech state administration and the European Union. The assessment of the level of "e-government" was carried out using international indices and comparisons (DESI, EGDI, and eGovernment Benchmark). The authors proposed to use the terms "Smart Government" as a component of Smart City in the sense of smart city management and "e-government" in the sense of "whole" digital public administration - not only city administration. From the evaluation by the European Union authorities and academic research, the authors recommended, among other things, that the relevant institutions provide intuitive user guides and applications that unify the services offered and focus on making the portals as simple as possible to use, easy to search, exploit the potential of cloud architecture, social networks, mobile devices, big data, and data analytics.

Key words: smart government, smart administration, eGovernment, Czech republic

Abstrakt

Studie byla provedena pomocí scientometrických a bibliometrických metod, metod obsahové analýzy s deskriptivně-analytickým přístupem a analýzy dokumentů úřední provenience české státní správy a Evropské unie. Hodnocení úrovně „eGovernmentu“ bylo provedeno využitím mezinárodních indexů a komparací (DESI, EGDI a eGovernment Benchmark). Autoři navrhli používat termíny „Smart Government“ jako komponentu Smart City ve smyslu chytrého řízení města a „eGovernment“ ve smyslu „celé“ digitální veřejné správy – nejen městské. Z hodnocení úřady Evropské unie a akademického výzkumu autoři mimo jiné doporučili příslušným institucím poskytovat intuitivní uživatelské návody a aplikace sjednocující nabízené služby a soustředit se na co nejjednodušší ovládání portálů, jednoduché vyhledávání, využívat potenciál cloudové architektury, sociálních sítí, mobilních zařízení, velkých dat, datové analýzy.

Klíčové slová: smart government, smart administration, eGovernment, Česká republika

Úvod

V rámci Smart City tvoří jednu ze základních komponent chytré řízení města, pro které se používají termíny „Smart Government“ nebo „Smart Governance“. Například Anthopoulos (2006) uvedl mezi sedmi dimenzemi „Smart Government“, zatímco Giffinger (2010) stanovil mezi šesti základními komponenty „Smart Governance“. Tento komponent se zabývá

využitím potenciálu informačních a komunikačních technologií, propojením a integrováním digitálního, veřejného a soukromého prostředí k pasivní a aktivní interakci a spolupraci s občany s cílem lépe porozumět jejich potřebám a tvořivě, efektivně a efektivně poskytovat služby kdykoli (i prediktivně) a kdekoli (Guenduez et al. 2018; Kopackova and Komarkova 2020).

Obecně je cílem „chytrá“ efektivní veřejná správa města a přátelské veřejné služby v rámci spojení technologie a veřejného sektoru a tím další zvýšení blahobytu občanů s důrazem na udržitelný rozvoj města. Cílem „Smart Governmentu“ by neměla být jen inovace městské správy využitím informačních a komunikačních technologií (IKT) a otevřená komunikace a lepší informovanost, ale především umožnění většího zapojení dalších aktérů do tvorby správních procesů, konkrétně jde o podniky, neziskové organizace a občany, tedy cílem je vytvoření transparentní veřejné správy reagující na potřeby občanů, kterým umožňuje podílet se na politickém rozhodování, plánování, realizaci a monitorování projektů. „Smart Government“ využívá online komunikace (webové portály poskytující novinky a informující o různých událostech ve městě), online komunity (občané mezi sebou a s vedením města), crowdsourcingu (občané sami městu poskytují informace) a systémů na podporu rozhodování (občané se zapojují do navrhování a plánování rozvoje města). Efektivní využívání IKT a aplikací by mělo zohlednit nejen správné využití informací o občanech pro zlepšení jejich každodenního života, ale současně maximálně dbát na to, aby nedošlo k porušení soukromí a práv občanů nebo ohrožení veřejného bezpečí (Alizadeh, Sarkar and Burgoyne 2019; Kankanhalli et al. 2019; Schedler and Frischknecht 2019; Vokoun and Stellner 2019).

Efektivnímu rozvoji „Smart Governmentu“ by mělo napomoci naplnění osmi klíčových bodů: (1) Rozšiřovat obecní digitalizaci a zlepšit její digitální kompetence; (2) Předefinovat metody spolupráce mezi vládou, politikou a občanskou společností; (3) Jasně definovat pravidla spolupráce a sféru vlivu; (4) Dbát na to, aby každý zúčastněný subjekt sdílel rozhodování o odpovědnosti a provádění zvolených strategií; (5) Vytvořit prostor pro inovace; (6) Regulovat záležitosti ochrany osobních údajů bez zpomalování inovací a rozvoje; (7) Zaručit bezpečnost, poctivost a rovnost; (8) Největšími cíli jsou konektivita, spolupráce a komunikace (Sankowska 2018; Vokoun et al. 2020).

Termíny „Smart Government“ a „Smart Governance“ se ale v současné době v praxi, odborné literatuře i publicistice překrývají s pojmy „eGovernment (E-Government)“, „eGovernance (E-Governance)“ a „Smart Administration“. Proto cílem této studie je provést analýzu těchto termínů, jejich klasifikaci a komparaci. Následně se věnuje situační analýze a hodnocení prosazování politiky „eGovernmentu“ v České republice, který je klíčovým procesem zahrnujícím komponent „Smart Governmentu“. Nejdříve jsou popsány klasické nástroje „eGovernmentu“, vliv politiky Evropské unie a vyjmenovány klíčové státní úřady naplňující tuto agendu. Následuje hodnocení úrovně „eGovernmentu“ prostřednictvím využití mezinárodních indexů a komparací (Digital Economy and Society Index „DESI“, E-Government Development Indexu „EGDI“ a eGovernment Benchmark) a s pomocí kvalitativního výzkumu z několika vybraných klíčových studií a analýzy úředních dokumentů. Na závěr jsou uvedeny doporučení pro další efektivní rozvoj eGovernmentu v České republice.

Studie byla provedena pomocí scientometrických a bibliometrických metod a metod obsahové analýzy s deskriptivně-analytickým přístupem. Během heuristiky byla provedena komplexní studie pomocí scientometrické metody, která se zaměřila na různé varianty termínů „Smart Government“ a „eGovernment“. Poté byla provedena bibliometrická analýza termínů Smart Government, Smart Governance, Smart Administration, eGovernment a eGovernance v databázích Web of Science, Scopus, Národní knihovny České republiky a webových stránkách Ministerstva vnitra České republiky. Ta byla doplněna analýzou dokumentů úřední provenience české státní správy a Evropské unie. Ověření závěrů proběhlo při zjišťování četnosti termínů „Smart Administration“, „Smart Government“, „Smart Governance“ a „eGovernment“ při vyhledávání v Googlu. Hodnocení úrovně „eGovernmentu“ bylo provedeno využitím mezinárodních indexů a komparací (DESI, EGDI a eGovernment Benchmark) a komparováno s výsledky analýzy úředních dokumentů a kvalitativního výzkumu několika vybraných klíčových studií českých a zahraničních odborníků.

Jadro

Termíny z teoretického komplexu Smart City „Smart Government“ a „Smart Governance“ se v současné době v praxi, odborné literatuře i publicistice překrývají s pojmy „eGovernment (E-Government)“, „eGovernance (E-Governance)“ a „Smart Administration“. Anthopoulos (2017) navíc odlišuje „Smart City Governance“ věnující se správě města od „Smart Governance“ jako chytré vládě. Stranou zájmu ponecháváme další termíny jako „otevřené vládnutí“ (open governance) a „otevřené služby“ (open service) ve smyslu veřejných služeb poskytovaných prostřednictvím IKT (Millard et al. 2016; Lodato, French, Clark 2021). Podobně se nezabýváme „kvalitní vládou“ (Good Governance) (Ardielli 2019).

Domníváme se, že zatímco u „Smart Governmentu“ jako komponentu Smart City jde primárně o vztahy mezi správou města a občany, u „eGovernmentu“ rozlišujeme vazby mezi vládními orgány a institucemi, dále interakci občanů s vládou a interakci mezi vládou a podnikateli. Nejpodstatnějším obsahem „eGovernmentu“ by mělo být využití moderních informačních technologií veřejnými institucemi pro zrychlení a zjednodušení komunikace mezi občanem, soukromými organizacemi, jinými veřejnými institucemi a veřejnou správou, a usnadnění činnosti a zvyšování efektivity vnitřního fungování veřejné správy. Ideálně by mělo dojít k minimalizaci byrokracie, elektronickému vyřizování většiny procesů a zvýšení zapojení občanů do veřejných služeb. Toto zapojování veřejnosti do procesu rozhodování by se mělo stát jednou z klíčových složek řízení státu, krajů, měst a obcí, což usnadní rozvoj informačních a telekomunikačních technologií. Mluví se o takzvané e-participaci a e-demokracii prostřednictvím demokratických diskuzí v on-line prostředí (e-petice, e-referenda a e-konzultace) (Scharnagl a kol. 2019).

Poněkud obtížné je odlišit od termínu „eGovernment“ termín „E-governance“ (eGovernance). Většina odborníků a úředníků je nerozlišují nebo je definují stejně, menší část používá termín „E-governance“ ve významu správy a řízení velkých i malých veřejných či soukromých organizací, zatímco „eGovernment“ se podle nich týká vlády a veřejného sektoru na městské, krajské, národní anebo mezinárodní úrovni. Současně se jako E-governance označují online činnosti vládních zaměstnanců a také zapojení občanů v rámci elektronizace služeb. Někteří čeští odborníci raději nepoužívají anglické termíny a namísto „eGovernment“

a „eGovernance“ dávají přednost termínu „elektronizace veřejné správy“ nebo „digitální veřejná správa“ (Bolívar 2016; Bolívar and Meijer 2016; Drapalova and Wegrich 2020).

	Title from Web of Science Core Collection	All Fields from Web of Science Core Collection	Article title from Scopus	All Fields from Scopus	Národní knihovna ČR: ANL - Výběr článků v českých novinách, časopisech a sbornících - názvy	webové stránky Ministerstva vnitra České republiky
Smart Government	163	21 412	293	93 181	12	1
Smart Governance	269	3 295	434	59 633	3	2
Smart Administration	1	7	5	52	3	26 900
eGovernment	358	1 481	563	10 789	754	8 510
eGovernance	20	102	37	1 006	1	15

Tabulka 1 – Bibliometrická analýza termínů Smart Government, Smart Governance, Smart Administration, eGovernment a eGovernance

Zdroj: Web of Science; Scopus; Národní knihovna České republiky; webové stránky Ministerstva vnitra České republiky (stav k 14. 9. 2021)

Pokud využijeme výsledky bibliometrické analýzy databází Web of Science, Scopus a Národní knihovny České republiky a webových stránek Ministerstva vnitra České republiky (Tabulka č. 1), zjistíme, že v databázích Web of Science a Scopus dávají badatelé v názvech studií přednost termínu „Smart Governance“, zatímco v abstraktech, klíčových slovech a textech studií převažuje termín „Smart Government“. Termín „eGovernment“ pak drtivě převažuje nad „eGovernance“ ve všech sledovaných databázích, včetně webových stránek Ministerstva vnitra České republiky. Analýza databáze Národní knihovny České republiky ukázala, že čeští badatelé používají termín „eGovernment“, zatímco termíny „eGovernance“, „Smart Government“ a „Smart Governance“ se v podstatě vůbec nepoužívají.

Se závěry bibliometrické analýzy koresponduje i analýza dokumentů úřední provenience české státní správy. Termíny „Smart Government“ a „Smart Governance“ pak podle webových stránek Ministerstva vnitra České republiky nejsou vůbec sledovány. Musíme si položit otázku, zda v české praxi, státní správě a výzkumu nahrazuje termín „eGovernment“ termíny „Smart Government“ a „Smart Governance“?

Nejdříve se seznámíme s definováním pojmu „eGovernment“ Ministerstvem vnitra České republiky, které vychází z materiálů Evropské unie (European Commission, 2010):

„Moderní digitální veřejná správa, využívající k výkonu svých působností digitální infrastrukturu, realizující sadu ICT služeb, které jsou sdílené, vzájemně sladěné, důvěryhodné, propojené, přístupné, bezpečné, dostupné, měřené, efektivní, automatizované a z hlediska uživatelů snadno použitelné. Veřejná správa poskytující služby s využitím možností informačních a komunikačních technologií. eGovernment je pojem používaný pro digitální služby státní a veřejné správy určené občanům, podnikatelům, firmám a samotným úředníkům. Veřejná správa poskytující služby s využitím možností informačních a komunikačních technologií“ (Scharnagl a kol. 2019, s. 15). Jako synonymní termíny stejný dokument jmenuje „digitální Government“ a „Digitální veřejnou správu“. Z pohledu vazeb s komunikačními partnery byla stanovena kategorizace e-Governmentu: G2C (Government to Citizens) – veřejná správa občanům, G2B/G2NP (Government to Bussines/Government to Non-profit) – veřejná správa podnikatelům a neziskovým organizacím, G2G (Government to Government) – veřejná správa veřejné správě, G2E (Government to Employees) – veřejná správa zaměstnancům (Veber a kol., 2018).

V diferenciaci e-governmentu a e-governance přetrvávají nejasnosti. Většinou se e-government chápe jako aktivita vlády, veřejného sektoru na městské, krajské, národní a mezinárodní úrovni, zatímco se e-governance týká správy a řízení veřejných nebo soukromých organizací, ale též online činností vládních zaměstnanců a zapojení občanů v rámci elektronizace služeb. S jistým zjednodušením proto můžeme používat termíny „Smart Government“ jako komponentu Smart City ve smyslu chytrého řízení města a „eGovernment“ ve smyslu „celé“ digitální veřejné správy – nejen městské. Mnoho konkrétních „technických“ operací se však týká obou definovaných procesů. E-governance stejně jako Smart Government a Smart Governance se ale v podstatě v České republice nepoužívá. Zcela dominující je v české státní správě termín Smart Administration, který je ovšem v databázích Web of Science a Scopus zmíněn zcela okrajově. Ve studii Moradi (2019), která analyzovala studie ve Web of Science o Smart City v letech 1970-2018, se používají termíny smart governance, zatímco smart government je uveden v textu pouze jednou.

Zaměňování nebo překrývání termínů „Smart Government“ a „Smart Governance“ s termínem „Smart Administration“ bylo v České republice způsobeno realizací politiky Evropské unie. Termín „Smart Administration“ se totiž zavedl díky Evropské unii a jejímu důrazu na udržitelný rozvoj a požadavku, aby se čerpalo ze strukturálních fondů právě na „Smart Administration“. Z tohoto důvodu byla v období 2007-2013 pod názvem „Smart Administration“ realizována vládní strategie „Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby“, jejíž cílem bylo transformovat a zjednodušit postupy používané ve veřejné správě, aby mohly využívat moderních komunikačních a informačních technologií (Ministerstvo vnitra České republiky, 2007). V současné době, jak dokládá tabulka č. 2, ustoupily názvy „Smart Administration“ a „Smart Government“ do pozadí a s chytrým řízením města je primárně spjat termín „eGovernment“.

	„Smart Administration“ "Czech Republic"	„Smart Government“ "Czech Republic"	"Smart Governance" "Czech Republic"	„eGovernment“ "Czech Republic"

2021	2 590	289	3 650	885 000
2020	1 990	513	4 830	931 000
2019	1 740	397	4 190	962 000
2018	4 840	595	5 030	885 000
2017	2 840	406	5 540	879 000
2016	2 930	464	4 920	818 000
2015	6 370	479	5 110	1 060 000
2014	6 320	441	5 660	580 000
2013	6 850	542	8 750	939 000
2012	3 910	428	4 120	963 000
2011	3 420	372	5 210	562 000
2010	7 400	389	9 450	661 000
2009	6 930	352	8 320	41 000
2008	6 930	321	9 190	980 000

Tabulka 2 – Četnost termínů „Smart Administration“, „Smart Government“, „Smart Governance“ a „eGovernment“ při vyhledávání v Googlu
Zdroj: Google (stav k 14. 9. 2021)

Jaký je v současné době stav prosazování „eGovernmentu“ v České republice? Evropská unie formulovala cíle digitalizace služeb veřejné správy tak, že by „měla přispět k dosažení plného potenciálu jednotného trhu, zlepšování aktivního občanství, zvyšování kvality života občanů, sociálnímu a hospodářskému rozvoji regionů, zlepšení porozumění občanů, pokud jde o služby veřejné správy, většímu zapojení občanů do nich a zvýšení jejich účinnosti a nákladové efektivity, ale i k podpoře účasti na politickém životě posílením dialogu mezi občany a orgány veřejné správy a zvýšením transparentnosti; vzhledem k tomu, že EU by měla povzbuzovat k výměně osvědčených postupů a technologií mezi členskými státy“ (Evropský parlament 2017).

Klasickými nástroji „eGovernmentu“ na městské úrovni byly na počátku 21. století SMS zprávy, dále lokální zpravodajství na kabelových televizích a v regionálních rádiích, e-mail a webové stránky, které prostředkovaly aktuality, kontaktní adresy a postupně byly zavedeny též diskuzní fóra, ankety, otázky a odpovědi, chatboxy, fulltextové vyhledávání, zveřejňování videí či zvukových záznamů ze zasedání městských rad a zastupitelstev, formuláře a jiné soubory ke stažení nebo přístup k webovým kamerám. V současnosti jsou na vzestupu newslettery, aplikace přes mobilní telefony, využití GSM a informací o lokaci a v rámci sociálních médií především Facebook, Twitter, LinkedIn a Instagram. Data získaná těmito nástroji jsou shromažďována, vyhodnocována a využívána v zájmu zlepšování kvality městských služeb (Jaňurová and Chaloupková 2018; Scharnagl a kol. 2019; Almuraqab, Jasimuddin, Mansoor 2021).

Mobilní aplikace využívané v rámci eGovernmentu ve veřejné správě můžeme rozdělit do tří druhů: informační aplikace (aplikace pro nalezení nejbližší pobočky úřadu), aplikace elektronických služeb (objednání na úřad či výpis), aplikace pro elektronické podání (daňového přiznání). Mezi hlavní elektronické služby eGovernmentu řadíme: A) elektronickou službu v listinné podobě (většina služeb v rámci osobního styku a Czech POINT); B) čistou elektronickou službu s občanem (všechny elektronické výstupy z registrů

nebo rejstříků, službu elektronické podatelny, elektronických správních řízení nebo elektronických veřejných zakázek); C) čistou elektronickou službu bez občana (webové stránky, úřady by si samy ověřily potřebné výpisy apod., tato služba je ale prozatím takřka nerozvinutá) (Felix et al. 2015). V úvahu přicházejí též datové schránky či e-identita.

Evropská unie zahájila v roce 2010 v rámci strategie Evropa 2020 též agendu „Digitální agenda pro Evropu“, která platí i v současnosti. Její součástí je rozšiřování vysokorychlostního širokopásmového internetu, otevřený internet, posílení práv spotřebitelů, dosažení bezplatného roamingu, koordinované přidělování spektra a jistota pro investory, modernizace pravidel týkajících se jednotného digitálního trhu, zjednodušení poštovního doručování, usnadnění platby kartou, mobilem a přes internet a zvýšení důvěry v nakupování online, zajistit převahu elektronické fakturace, zlepšení odborné přípravy, přilákání mladých lidí ke studiu digitálních oborů a modernizování osnov v souvisejících předmětech (Evropská unie 2014).

V roce 2017 přijal Evropský parlament „Akční plán EU pro ‘eGovernment’ na období 2016–2020“, který „podporuje záměr založit budoucí iniciativy na zásadě ‘standardně digitalizované’ a zdůrazňuje význam uplatňování zásady ‘pouze jednou’, jež usnadní interakci občanů a podniků s orgány veřejné správy“, hodlá „zavést co nejdříve jednotnou digitální bránu, jež by občanům a podnikům poskytovala propojený a soudržný balíček online služeb jednotného trhu na vnitrostátní a evropské úrovni“ a vyzývá k tomu, že by se „na elektronické propojenosti obchodních a insolvenčních rejstříků členských států mělo pracovat intenzivněji“. Podle tohoto plánu je elektronizace veřejné správy klíčovým bodem k dosažení jednotného trhu. Mezi nejvíce zdůrazňované projekty patří eobčanka, elektronický podpis a identifikace a elektronické zdravotnictví (Evropský parlament 2017). Digitální správa by ideálně měla být primárně zaměřena na koncové uživatele, měla by průběžně monitorovat jejich potřeby, kontinuálně vytvářet nové intuitivní, lehce dostupné digitální procesy, vzdělávat úředníky v oblasti IKT a podporovat rozvíjení dovedností občanů v oblasti IKT, mít na prvním místě kvalitu služeb, poskytovat stimulační pobídky za používání online služeb. Současně by měly být služby poskytovány od začátku do konce online, měly by se vyhýbat duplikování sbíraných dat, sledovat a reagovat na dynamický rozvoj mobilních prostředků, usilovat o efektivní spolupráci mezi úřady a vhodně zapojovat soukromý sektor (Chohan et al. 2021).

V roce 2018 byla zahájena realizace vládního programu „Digitální Česko“, neboli Strategie koordinované a komplexní digitalizace České republiky 2018+. Zastřešuje tři hlavní pilíře: Česko v digitální Evropě (v gesci Úřadu vlády), Informační koncepce České republiky 2020 (v gesci Ministerstva vnitra) a Koncepce Digitální ekonomika a společnost (v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu) (Bokša et al. 2019).

Ústředním orgánem České republiky pro eGovernment je Ministerstvo vnitra České republiky, které jeho řízením pověřilo Útvar Hlavního architekta eGovernmentu. Vizuálním symbolem projektu se stala postava eGona, který je v přeneseném významu živý organismus skládající se z mozku (Základní registry veřejné správy), srdce (Zákon o eGovernmentu), oběhové soustavy (KIVS – Komunikační infrastruktura veřejné správy) a prstů (Czech POINT). Mezi zájmové skupiny eGovernmentu dále kromě Ministerstva vnitra České republiky patří Rada vlády pro informační společnost, Podvýbor pro eGovernment Výboru

pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, poskytovatelé služeb, úřady, podnikatelé, koncoví uživatelé a ostatní subjekty instituce Evropské unie a Organizace spojených národů (Bokša et al. 2019; Schnarnagl a kol. 2019).

Při hodnocení úrovně eGovernmentu se můžeme opřít o několik mezinárodních indexů a komparací. Jako první využijeme pro zjištění stavu v Evropské unii a České republice Digital Economy and Society Index (DESI). Zprávy DESI 2021 vycházejí z údajů za rok 2020 a představují stav digitální ekonomiky a společnosti v prvním roce pandemie. Pro rok 2020 bylo hodnocení digitálních veřejných služeb (Digital public services) zjišťováno v duchu přesvědčení, že využití plného potenciálu těchto technologií je pro vládní organizace klíčovou výzvou. Tato dimenze měří jak poptávkovou, tak nabídkovou stranu digitálních veřejných služeb a také otevřená data. Digitální dekáda má za cíl, aby všechny klíčové veřejné služby pro podniky a občany byly do roku 2030 plně online. Ukazatele 4a3 a 4a4 sledují pokrok při plnění těchto cílů. Česká republika je na 21. místě z 28, hůře jsou na tom Bulharsko, Polsko, Slovensko, Chorvatsko, Maďarsko, Řecko a Rumunsko.

Ukazatel „Uživatelé e-Governmentu“ zohledňuje procento všech uživatelů internetu, kteří v posledních 12 měsících použili internet pro styk s orgány veřejné správy. Ukazatel byl aktualizován tak, aby lépe postihl objem interakce občanů s orgány veřejné správy na internetu. Předchozí ukazatel měřil pouze procento občanů, kteří podávají formuláře prostřednictvím internetu a kteří to potřebovali. Dánsko, Finsko a Nizozemsko si v tomto ukazateli vedly velmi dobře, neboť více než 90 % uživatelů internetu (ve věku 16-74 let) komunikovalo s veřejnou správou prostřednictvím vládních portálů. Česká republika s 62 % byla 19. místě z 27 (Francie nedodala data), za ní byly Malta, Kypr, Portugalsko, Chorvatsko, Polsko, Itálie, Bulharsko a Rumunsko.

Nový ukazatel „Digitální veřejné služby pro občany“ měří, do jaké míry je služba nebo informace týkající se služby pro občany poskytována plně, částečně nebo vůbec online a prostřednictvím portálu. Ukazatel představuje podíl kroků, které lze v případě významných životních událostí (např. narození dítěte, nové bydliště atd.) pro občany provést online. Počítá se jako průměr vnitrostátní a přeshraniční online dostupnosti informačních a transakčních služeb. Nejlépe si v tomto ukazateli vedly Malta, Estonsko a Lucembursko, které získaly více než 90 bodů. Celkem 12 zemí (Malta, Estonsko, Lucembursko, Švédsko, Rakousko, Lotyšsko, Finsko Nizozemsko, Irsko, Portugalsko, Dánsko a Španělsko) dosáhlo více než 80 bodů. Česká republika dosáhla 66 % (19. místo z 28). Rumunsko, Řecko, Maďarsko a Bulharsko získaly méně než 60 bodů.

Ukazatel „Digitální veřejné služby pro podniky“ měří, do jaké míry jsou veřejné služby pro podniky interoperabilní a fungují přeshraničně. Ukazatel hodnotí, do jaké míry jsou informační a transakční veřejné služby pro podniky při zahájení podnikání a provádění běžných obchodních operací dostupné online a přeshraničně v jiných členských státech EU. Služby poskytované prostřednictvím portálu získávají vyšší skóre, zatímco služby, které poskytují pouze informace online, ale které vyžadují provádění operací offline, získávají nižší skóre. V roce 2020 byl ukazatel oproti roku 2019 aktualizován, aby byl v souladu s politickým pokrokem a cíli v této oblasti (např. sladění s nařízením o jednotné digitální bráně). Byla aktualizována metoda srovnávacího ukazatele eGovernment a zjednodušen celkový počet hodnocených služeb. Tento ukazatel a ukazatel Digitální veřejné služby pro

občany se plně doplňují a společně pokrývají celou škálu služeb hodnocených v rámci eGovernment Benchmark, a to jak z celostátního i přeshraniční perspektivy. Celkem 10 zemí (Irsko, Estonsko, Lucembursko, Litva, Dánsko, Malta, Švédsko, Španělsko, Finsko a Francie) získalo více než 90 bodů (ze 100 možných). Česká republika má 80 bodů (23. místo z 28). Na druhé straně Rumunsko, Řecko a Polsko získaly méně než 70 bodů (European Commission 2021).

Jako druhý ukazatel využijeme E-Government Development Index (EGDI), který připravuje United Nations Department of Economic and Social Affairs (UN DESA) v rámci OSN. Česká republika je v rámci E-Government Development Index na hodnotě 0.8135, což ji umístilo na 39. místo z 193 a v tzv. E-Participation Index dosáhla 0.7262, to je 65. místo z 193 států na světě (United Nations, 2021).

Třetí hodnocení eGovernmentu pochází z Evropské komise v rámci eGovernment Benchmark 2020, který hodnotí naplňování Akčního plánu eGovernmentu 2016–2020 ve čtyřech kategoriích: zaměření na uživatele (rozsah, v jakém je služba poskytována online, její přívětivost k mobilitě a její použitelnost), transparentnost vlády (činnosti orgánů státní správy, postupy poskytování služeb a úroveň kontroly, kterou mají uživatelé nad svými osobními údaji), přeshraniční mobilita občanů (rozsah, v jakém jsou veřejné služby dostupné evropským občanům přes státní hranice) a firem a klíčové předpoklady (dostupnost elektronické agendy). Mezi evropské lídry v oblasti eGovernmentu patří Malta (celkové skóre 97 %), Estonsko (92 %), Rakousko (87 %) a Lotyšsko (87 %). Tyto země dosáhly nejvyššího skóre ve všech čtyřech nejvyšších srovnávacích kritériích, těsně následovány Dánskem (84 %), Litvou (83 %) a Finskem (83 %). Pokud jde o pokrok, největšího pokroku dosáhly v posledních dvou letech Lucembursko, Maďarsko a Slovinsko, které si polepsily o 20, 19, resp. 18 procentních bodů (výsledkem je odpovídající celkové skóre 79 %, 63 % a 72 %). Česká republika se řadí (stejně jako v předchozích dvou letech) k podprůměru v rámci členů Evropské unie (European Union 2021b).

Jsou vytvářeny i další hodnotící modely. Například Hujran et al. (2021) došli k závěru, že chybí souhrnný model vyspělosti digitální veřejné správy, který by bylo možné použít jako jednotný referenční materiál pro vedení veřejných organizací na cestě k inteligentní veřejné správě. Proto vytvořili nový model vyspělosti chytré veřejné správy a použili ho k empirickému vyhodnocení iniciativy smart government ve Spojených arabských emirátech. Zahrnuje i nejnovější inovativní technologie jako jsou blockchain, umělá inteligence, internet věcí, cloud computing, automatizace robotických procesů a strojové učení.

Kvalitativní výzkum v českém prostředí uskutečnil kupříkladu Rajsigl (2020), který došel pomocí dotazníkového šetření k závěru, že nejvyšší míra podpory digitalizace se v České republice „projevuje u lidí, kteří tráví na internetu delší dobu, mají vyšší vzdělání a vyšší příjem... Dále se zjistilo, že lidé nemají příliš povědomí o digitální veřejné správě. Neviděli na ni reklamy a ani od ní neočekávají, že povede k větší participaci. Nicméně občané jsou nakloněni k používání eGovernance k zapojení se do veřejných diskuzí o místních politických záležitostech. Také jsou ochotni založit si účty a zabezpečit si je dvoufaktorovým ověřováním... většina respondentů důvěřuje tomu, že budou jejich osobní údaje v bezpečí“ (s. 60). Co se týče výzkumem doložených limitů eGovernmentu, na prvním místě je zmiňována nákladnost jeho zavádění. Také instituce Evropská unie upozorňují na to, že si členské státy a

jejich úřady často vyvíjejí systémy, které se již v jiných zemích zavedly a efektivně fungují (Bokša et al. 2019). V České republice navíc zůstal v provozu původní systém založený na „papírovém“ úřadování a paralelně se provozuje a platí digitalizovaný systém. Rajsigl (2020) v tomto směru došel k závěru: „Ve skutečnosti v Česku vzniká spíše digitalizační iluze, dochází k převodu současných papírových formulářů a dotazníků do online formy, takže se ve skutečnosti nic nemění. Na to navazuje i nechuť opravdové změny implementovat. Je důležité vzdělávat státní úředníky v oblasti ICT, aby lépe chápali přínosy eGovernment technologií. Ideálně digitalizace ulehčí práci i zaměstnancům státní správy“ (s. 32).

Dalším problémem efektivního zavádění eGovernmentu je nedostatek schopných manažerů a analytiků v oblasti veřejné správy, což souvisí i s jejich odměňováním. V soukromém sektoru se jim samozřejmě dostává daleko vyššího ohodnocení. Limitující je také skutečnost, že na straně uživatelů eGovernmentu nelze předpokládat, že všichni občané mají znalosti a zkušenosti s využíváním on-line řešení.

Na vládní úrovni převažují pozitivní hodnocení úrovně eGovernmentu v České republice. například v ročence „Egovernment. Elektronizace veřejné správy. The Best 2019“, vydané s podporou veřejných prostředků, byl za počín roku 2019 označeno přijetí Zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, neboť poprvé občané získají vymahatelná práva, která jim umožní komunikovat s veřejnou správou digitálně (infocom 2019). Do roku 2020 se předpokládá, že příslušné instituce aktualizují soubor informací o všech agendách veřejné správy v informačním systému registru práv a povinností a nově doplní tyto informace o výčet a popis veškerých úkonů, které jsou vykonávány v konkrétní agendě z úřední moci. Současně se musí dokončit propojení datového fondu, tj. nastavení centrálních sdílených služeb. Do roku 2021 má vzniknout katalog služeb, tj. přehled všech úkonů v komunikaci mezi veřejnou správou a občanem.

Jako excelentní centrální projekty byly v ročence pro rok 2019 označeny Národní architektura e-governmentu veřejné správy České republiky, Rozvoj dohledového centra e-governmentu, Digitalizace procesů finanční kontroly, Právní elektronický systém (PES) a Mobilní klíč ISDS. (infocom 2019). Pro rok 2020 byly z centrálních projektů oceněny Zdravotnická dokumentace na portálu občana, provozovatel: Kraj Vysočina; Rozvoj aplikace Centrální registr řidičů – poskytování informací prostřednictvím portálu občana pro fyzické osoby, provozovatel: Ministerstvo dopravy; Mobilní klíč e-governmentu, provozovatel: Ministerstvo vnitra / Správa základních registrů (Egovernment 2020). V roce 2020 Ministerstvo vnitra spustilo mapový portál veřejné správy běžící na platformě ArcGIS Online. Základem portálu jsou mapové aplikace, které se zaměřují na údaje o obyvatelstvu, financování výkonu přenesené působnosti, vydávání osobních dokladů nebo na modelování budoucího vývoje. Další důležitou částí je aplikace s názvem Kam na úřad.

Nejvyšší kontrolní úřad (2020) naopak zdůraznil jako bariéry úspěšné digitalizace veřejné správy: 1) Nepřipravenost obecně závazných právních předpisů pro řadu oblastí životních situací; 2) Využívání doposud zpřístupněných on-line služeb fyzickými osobami je nízké a komunikace změn v eGovernmentu vůči potenciálním uživatelům je nedostatečná; 3) Odbor Hlavního architekta eGovernmentu nedisponuje dostatečnými kompetencemi; 4) Organizační složky státu nemodernizují dostatečně rychle klíčové informační systémy veřejné správy s architekturou z 90. let minulého století; 5) Rozvoj a provoz IS organizačních složek

státu formou outsourcingu vede mnohdy k závislosti na jednom dodavateli; 6) Státu se dlouhodobě nedaří zajistit si personální kapacity v oblasti informační podpory klíčových činností státu; 7) Organizační složky státu nedostatečně využívají institutu „klíčových služebních míst“ pro oblast ICT; 8) Systém výkonu státní správy v přenesené působnosti je roztržitý a tomu i odpovídá roztržitá a nákladná informační podpora; 9) Národní katalog otevřených dat obsahuje v současné době pouze 50 % povinných datových sad.

K celkovému hodnocení rozvoje digitalizace veřejné správy uvedl Nejvyšší kontrolní úřad (2020), že pouze 37 % jednotlivců ve věku 16 let a starší používají internet při jednání s úřady k vybraným činnostem, elektronickou poštu využívá pro komunikaci 73 % obyvatel, zatímco datové schránky používají pro komunikaci s úřady pouhých 2 % fyzických nepodnikajících osob. „V současné době subjekty VS nabízí služby eGovernmentu široké veřejnosti, avšak ta je využívá v míře mnohem nižší než např. služby elektronického bankovníctví. Příčiny lze spatřovat v nedostatečné informovanosti veřejnosti o dostupnosti a způsobu využívání těchto služeb, v jejich uživatelské nepřívětivosti ale i v neschopnosti nabízet služby s vyšší přidanou hodnotou. Stávající podoba poskytuje pouze informativní výpisy z ISVS“ (s. 29).

Záver

Výsledky bibliometrické analýzy potvrdily v otázce terminologických nejasností, že s jistým zjednodušením proto můžeme používat termíny „Smart Government“ jako komponentu Smart City ve smyslu chytrého řízení města a „eGovernment“ ve smyslu „celé“ digitální veřejné správy – nejen městské. Zavedení českých ekvivalentů by v současnosti vedlo k dalšímu terminologickému rozkolísání.

Z hodnocení úřady Evropské unie a akademického výzkumu vyplynula doporučení pro další efektivní rozvoj eGovernmentu v České republice. Příslušné instituce zodpovědné za eGovernment by měly též přikročit ke komplexní analýze stávajícího stavu, dále by měla poskytovat intuitivní uživatelské návody a aplikace sjednocující nabízené služby. Měly by konzultovat právní odborníky a provést systematickou analýzu potřeb regulace procesů spjatých s eGovernmentem. Mělo by se u jednotlivých služeb dbát na jejich uživatelskou přívětivost, propojenost a užitelnost na české i mezinárodní úrovni, veřejná správa by měla větší pozornost věnovat marketingu. Ukazuje se, že koncept jednoho správního místa vede k finančně náročnému zakládání státních portálů, ale velmi komplikovaná a nepřehledná navigace činí systém pro uživatele uživatelsky nepříznivým. Vlády by se měly soustředit na co nejjednodušší ovládání portálů, jednoduché vyhledávání, a intenzivněji a vhodněji využívat potenciál cloudové architektury, sociálních sítí, mobilních zařízení, velkých dat, datové analýzy. Veřejná správa by se měla zasadit o zvýšení digitálního povědomí občanů. Z toho důvodu je nutné vyváženě propojovat on-line a off-line aktivity a nadále podporovat výukové programy a aktivity.

Tento článok odporúča na publikovanie vo vedeckom časopise Mladá veda:

PhDr. Pavel Szobi, Ph.D.

Studie je výstupem projektu Smart City – Smart Region – Smart Community. Poskytovatel: Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání. Číslo projektu: CZ.02.1.01/0.0/0.0/17_048/0007435. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Použitá literatura

1. ALIZADEH, T., S. SARKAR, S. BUORGOYNE, 2019. Capturing citizen voice online: Enabling smart participatory local government. In: *CITIES*. Vol. 95, ISSN 0264-2751.
2. ALMURAQAB, N. A. S., S. M. JASIMUDDIN and W. MANSOOR, 2021. An Empirical Study of Perception of the End-User on the Acceptance of Smart Government Service in the UAE. In: *Journal of Global Information Management*. Vol. 29, Issue 6, ISSN 1062-7375.
3. ANTHOPOULOS, L. G., 2017. *Understanding smart cities: a tool for smart government or an industrial trick?* Cham: Springer. ISBN 978-3-319-57014-3.
4. ANTHOPOULOS, L. G. Understanding the Smart City Domain: A Literature Review. In: RODRÍGUEZ–BOLÍVAR M., ed. *Transforming City Governments for Successful Smart Cities. Public Administration and Information Technology*. Cham: Springer. ISBN: 978-3-319-03166-8.
5. DE JANVRY, A. and R. KANBUR, ed. Poverty, Inequality and Development. In: *Economic Studies in Inequality, Social Exclusion and Well-Being*. ISSN 2364-1088.
6. ARDIELLI, E., 2019. Use of TOPSIS Method for Assessing of Good Governance in European Union Countries. In: *Review of Economic Perspectives*. Vol. 19, Issue 3, p. 211 – 231. ISSN 1804-1663.
7. BOKŠA, M. et al., 2019. *Digitální Česko v digitální Evropě* [online]. Praha: Úřad vlády České republiky [cit. 2020-02-02]. Dostupné z: https://www.vlada.cz/assets/evropske-zalezitosti/aktualne/Digitalni_Cesko_FINAL-ONLINE-VERSION.pdf.
8. BOLÍVAR, M. P. R. and A. J. MEIJER, 2016. Smart governance: Using a literature review and empirical analysis to build a research model. In: *Social Science Computer Review*. Vol. 34, Issue 6, p. 1–20. ISSN 0894-4393.
9. BOLÍVAR, M. P. R., 2016. Mapping Dimensions of Governance in Smart Cities. Practitioners versus Prior Research. In: *Proceedings of the 17th international digital government research conference on digital government research, Shanghai, China*. p. 312–324. ISBN 978-1-4503-4339-8.
10. CHOHAN, S. R. et al., 2021. IoT as societal transformer: improving citizens' continuous usage intention in digital society through perceived public value. In: *Library Hi Tech*. ISSN 0741-9058.
11. DRAPALOVA, E. and K. WEGRICH, 2020. Who governs 4.0? Varieties of smart cities. In: *Public Management Review. Special Issue on Management, Governance and Accountability for Smart Cities and Communities*. Vol. 22, Issue 5, p., 668–686. ISSN 1471-9037.
12. EGOVERNMENT, 2020. Egovernment the Best 2020. 15. ročník. In: *Magazín Egovernment* [online]. 22. 11. 2020 Dostupné z: <https://www.egovernment.cz/inpage/best-2020-1/>.
13. EUROPEAN COMMISSION, 2010. The European eGovernment Action Plan 2011–2015 Harnessing ICT to promote smart, sustainable & innovative Government. Brussels [online]. 15. 12. 2010. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0743:FIN:EN:PDF>.
14. EUROPEAN COMMISSION, 2021. Digital Economy and Society Index (DESI) 2021 Thematic chapters. Brussels [online]. Dostupné z: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi>.
15. EUROPEAN COMMISSION, 2021b. eGovernment Benchmark 2020. eGovernment that works for the people. Brussels: European Commission. Directorate General for Communications Networks, Content and Technology [online]. Dostupné z: <https://www.capgemini.com/wp-content/uploads/2020/09/eGovernment-Benchmark-2020-Insight-Report.pdf>.
16. EVROPSKÁ UNIE, 2014. *Politiky Evropské unie: Digitální agenda pro Evropu*. Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie. ISBN 978-92-79-41900-3.
17. EVROPSKÝ PARLAMENT, 2017. *Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020* [online]. Štrasburk: Evropský parlament. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2017-0205_CS.html.

18. FELIX, Ondřej et al., 2015. *Jak se (z)rodil eGON: reforma a elektronizace veřejné správy*. Praha: CEVRO Institut, ISBN 978-80-87125-28-1.
19. GIFFINGER, R., HAINDLMAIER G., 2010. Smart cities ranking: an effective instrument for the positioning of the cities? In: *ACE: Architecture, City and Environment*. Vol. 4, Issue 12, p. 7–26. ISSN 1886-4805.
20. GUENDUEZ, A. A., et al., 2018. Smart Government Success Factors. In: *Swiss Yearbook of Administrative Sciences*. Vol. 9, Issue 1, p. 96–110. ISSN 2632-9255.
21. HUJRAN, O. et al., 2021. Digitally Transforming Electronic Governments into Smart Governments: SMARTGOV, an Extended Maturity Model. In: *Information Development*. Vol. 37. ISSN 0266-6669.
22. INFOCOM, 2019. *Egovernment. Elektronizace veřejné správy. The Best 2019* [online]. Praha: infocom s.r.o. Dostupné z: <https://www.egovernment.cz/soubor/magazin-egovernment-c-4-2019/>.
23. JAŇUROVÁ, M. and M. CHALOUPKOVÁ, 2018. Koncept Smart Cities ve veřejné správě v České a Slovenské republice. In: *Geografické informace*. Roč. 22, č. 1, s. 180–190. ISSN 1213-1075.
24. KANKANHALLI, A. et al., 2019. IoT and AI for Smart Government: A Research Agenda. *Government Information Quarterly*. Vol. 36, Issue 2, p. 304–309. ISSN 0740-624X.
25. KOPACKOVA, H. and J. KOMARKOVA, 2020. Participatory technologies in smart cities: What citizens want and how to ask them. In: *Telematics and Informatics*. Vol. 47. ISSN 7365-853.
26. LODATO, T., E. FRENCH and J. CLARK, 2021. Open government data in the smart city: Interoperability, urban knowledge, and linking legacy systems. In: *Journal of Urban Affairs*. Vol. 43, Issue 4, p. 586–600. ISSN 1467-9906.
27. MILLARD, J. et al., 2016. Social Innovation for Poverty Reduction and Sustainable Development: Some Governance and Policy Perspectives. In: *Proceedings of the 9th International Conference on Theory and Practice of Electronic Governance (ICEGOV 2016)*. P. 153–162. ISBN: 978-1-4503-3640-6.
28. MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY, 2007. *Strategie realizace Smart Administration v období 2007–2015. Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby* [online]. Praha: Ministerstvo vnitra ČR. Dostupné z: <https://www.databaze-strategie.cz/cz/mv/strategie/strategie-realizace-smart-administration-2007-2015>.
29. MORADI, S., 2019. The scientometrics of literature on smart cities. In: *Library Hi Tech*. Vol. 38, Issue 2, p. 385 – 398. ISSN 0741-9058.
30. NEJVYŠŠÍ KONTROLNÍ ÚŘAD, 2020. *Souhrnná zpráva o digitalizaci veřejné správy v ČR* [online]. Praha: Nejvyšší kontrolní úřad. Dostupné z: <https://nku.cz/assets/publikace-a-dokumenty/ostatni-publikace/zprava-o-digitalizaci-verejne-spravy.pdf>.
31. RAJSIGL, T., 2020. *eGovernance: diplomová práce*. Brno: Ekonomicko-správní fakulta. Masarykova univerzita.
32. SANKOWSKA, P.-J., 2018. Smart Government: An European Approach Toward Building Sustainable and Secure Cities of Tomorrow. In: *International Journal of Technology*. Vol. 9, Issue 7, p. 1355–1364. ISSN 2086-9614.
33. SCHARNAGL, R. et al., 2019. *Slovník pojmů eGovernmentu* [online]. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky. Odbor Hlavního architekta eGovernmentu. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/agenda-odboru-hlavniho-architekta-egovernmentu-agenda-odboru-hlavniho-architekta-egovernmentu.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>.
34. SCHEDLER, K., A. A. GUENDUEZ, and R. FRISCHKNECHT, 2019. How smart can government be? Exploring barriers to the adoption of smart government. In: *Information Polity*. Vol. 24, Issue 1, p. 3–20. ISSN 1875-8754.
35. UNITED NATIONS, 2021. *E-Government Development Index (EGDI). Country Selector* [online]. New York: Department of Economic and Social Affairs Division for Public Institutions and Digital Government. Dostupné z: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/About/Overview/-E-Government-Development-Index>.
36. VEBER, J. et al., 2018. *Digitalizace ekonomiky a společnosti. Výhody, rizika, příležitosti*. Praha: Management Press. ISBN 978-80-7261-554-4.

37. VOKOUN, M., L. PACOVSKÝ, R. SOBĚHART and F. STELLNER, 2020. 'Smart' as a problem-solving information and communication technology innovation: Real-life understanding of the term – a pilot survey. In: *Proceedings of the 35th IBIMA Conference*. ISBN: 978-0-9998551-4-0.
38. VOKOUN, M. a F. STELLNER, 2019. Buzzwords – kritická rešerše literatury: dobrá či špatná praxe pro rozvoj smart city? (Buzzwords - Critical Literature Review: Good or Bad Practice for Smart City Development?) [online]. In: *SSRN Scholarly Paper*. ISSN 1556-5068. Dostupné z: <https://papers.ssrn.com/abstract=3451885>.